

[Lange.]

valgt eller udpeget til som Følge af deres Stilling som Medlem af Rigsdagen.

Dette Forslag til Beslutning er lige-lydende med et Forslag, der er stillet af min Gruppens Formand i det andet høje Ting og der vedtaget saa godt som enstemmigt, med Tilslutning fra alle de 4 Partier, som er repræsenteret i denne Sal. Jeg har ment, det vilde være naturligt, at Landstingets Medlemmer selv fik Lejlighed til at tage Stilling til en Undersøgelse af Forhold, der vedrører Landstingsmændene, ligesom jeg har ment, det vilde være naturligt, at Landstingets Medlemmer fik Lejlighed til at klarlægge deres Stilling til Forslaget, idet jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider ogsaa i dette høje Ting, saaledes som Forholdene har udviklet sig, ønsker en Klarlæggelse.

Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til min anbefaling af Forslaget. Alle ved jo, at Foranledningen er de mange urimelige og overdrevne Betragtninger, der fremsættes, de overdrevne Forestillinger, man har om en Rigsdagsmands Mulighed for at opnaa store økonomiske Fordele gennem sin Rigsdagsvirksomhed. Vel tror jeg ikke, at denne Beslutnings Vedtagelse vil komme til at øve nogen stor Virkning paa den Del af den offentlige Mening, som nu interesserer sig for disse Spørgsmaal — der vil altid findes mange Mennesker, som ofrer saa megen Tid paa og har saa stærk Interesse for andres Forhold, at man ofte maa forbavses over, at de overhovedet kan faa Tid til at passe deres egne Sager; men naar vi har stillet dette Forslag og ønsker denne Klarlæggelse, er det, fordi vi har ment, at det bedste i en saadan Situation er at lægge Sagen klart frem ud fra den Betragtning, at der intet er at skjule.

Jeg vil hermed anbefale Forslaget til Beslutning.

Hauch: Den ærede Forslagsstiller (Lange) har i det første Punkt til Beslutning af Landstinget henstillet, at der foretages en Undersøgelse af Rigsdagens nødvendige Forbrug af Midler, og samtidig tilkendegivet, at man ønsker overvejet, hvorvidt der kan foretages Besparelser. Det er Tanken, at Statsrevisionen skal gennemgaa dette Materiale. Inden for vor Gruppe kan vi fuldt ud tiltræde Ønsket om en saadan Undersøgelse og Klarlægelse af Forholdene under Hensyn til de Forestillinger, man nærer i visse Kredse. Jeg vilde anse det for rigtigt og i høj

Grad ønskeligt, om der kunde komme til at foreligge en klar Redegørelse for dette Forhold, og jeg kan tilføje, at vi naturligvis — og jeg gaar ud fra alle Rigsdagens Partier — med Glæde vilde se, om det var muligt at indføre Besparelser paa Rigsdagens Budget. Vi kan altsaa give Tilslutning til de Tanker, som ligger til Grund for Forslagets Punkt 1.

Hvad Punkt 2 i Forslaget angaar, har vi fra vor Side ikke noget at indvende imod, at der foretages en saadan Undersøgelse. Om der vil opnaas noget væsentligt derved, er vel tvivlsomt, men naar en saadan Redegørelse foreligger, vil der være et Sted, som man kan henvise til over for de Betragtninger, der gøres gældende med Hensyn til Rigsdagsmænds Adgang til at skabe sig Ekstrafortjeneste. Derfor kan vi ogsaa tiltræde dette Punkt. Den ærede Forslagsstiller nævnte, at der hersker urimelige og overdrevne Forestillinger i saa Henseende mange Steder ude i Befolkningen. Jeg tør tilføje, at der ogsaa hersker ganske urigtige Forestillinger, og derfor vil jeg anse det for givet, at det vil være af nogen Betydning, om ikke for andet, saa for Rigsdagens egne Medlemmer at faa Lejlighed til at se, hvordan Stillingen er. Der hersker i vide Kredse den Forestilling, at naar Rigsdagens Medlemmer deltager i et Udvalgs møde eller et andet Møde, som er foranlediget af Rigsdagens Arbejde, modtager de et Vederlag derfor. Jeg har endogsaa mødt denne Opfattelse fremsat meget skarpt. Naar man til Folk, som fremfører saadanne Anskuelser, siger: Men saaledes forholder det sig ikke, svarer de: Det er da ikke muligt, vi har altid næret den Opfattelse, at Rigsdagsmænd, naar de deltager i Udvalgsarbejde, modtager Diæter derfor. Skulde det kunne lykkes at slaa denne fejlagtige Forestilling ihjel, vilde der være naaet noget. Uden i øvrigt at beskæftige mig med Offentliggørelser af den Art skal jeg pege paa et ganske bestemt Forhold fra de aller-sidste Dage, hvor der er offentliggjort en Meddelelse om, at Formanden for Landstingets Finansudvalg modtager et Vederlag paa 1 000 Kr. om Aaret. Rent personlig kunde jeg have Lyst til at beklage, at det ikke er Tilfældet, og jeg kunde henstille til det høje Ting at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at yde Formanden for Finansudvalget et saadant Vederlag, men nogen Forbindelse med Sandheden har en Paastand af denne Art jo aldeles ikke.